

Publicerad 2007-07-09 22:39 av Linda A

barnet i dina händer

nattsvarta bilder av dina händer
och jag dras tillbaka av dem
ditt grepp som fastnar som sliter ut skammen sliter ut rädslan sliter ut mig
jagad av din intensiva blick som tar in mig som tränger in
som inte lämnar mig
och jag hatar att sakna din närhet
de där orden du sa som du inte borde ha sagt
för det höll mig kvar du höll mig kvar
men jag behövde något som höll kvar
du borde ha släppt mig fri
du borde ha visat gränserna
sagt något om var jag började och du slutade
men du sa bara det du behövde säga för att
hålla mig kvar i din famn i
ditt grepp som kvävde min barndom som krävde mitt barn
och du tystade mig tills jag glömde bort skriket
och den höga pulsen och det där
hjärtat
med fjärilsvingar som fladdrade och
dina gåvor dina löften ditt svek och min förtvivlan

min nakenhet i fosterställning

och hur jag saknar dina händer
dina grova ord smärtan och
kärleken
som jag trodde att du visste allt om
du visste inte och jag satt fast i mig själv i dig, i skam
det kommer tillbaka nu det tar över det tär mig
det tränger in som du som huggen i hjärtat och sveket i ryggen
och jag minns solen som var en slocknad stjärna
jag minns nu och jag ångrar min barndom
jag ångrar dig men min längtan sitter kvar
du sitter kvar dina sår som blev mina

du
och dina händer
jag saknar att vara allt som jag var för dig
jag saknar att vara någon, saknar gränserna du inte hade

saknar barnet som tystnade och
jag önskar att jag kunde börja om utan dig
men du har varit i mig och du har lärt mig om livets skörhet

om hur ett barn tappar sig själv

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Linda A med Poeter.se id #1090 innehar upphovsrätten